

عنوان مقاله:

ارزیابی فرآیند برنامه ریزی فضای سبز بر مبنای اصول آمایش شهری با تاکید بر منطقه 22 شهر تهران

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی و مدیریت فرهنگی شهرها (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

معصومه میرعیسی یی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی آمایش سرزمین، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران

حیدر لطفی - دکتری جغرافیای سیاسی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار، ایران

خلاصه مقاله:

آمایش سرزمین به معنای بهره برداری بهینه از امکانات در راستای بهبود وضعیت مادی و معنوی و در قلمرو جغرافیایی خاص است. در این طرح مزیت های فضای طبیعی، اجتماعی و اقتصادی، ساماندهی می شود. فضاهای سبز شهری دارای بازدهی اجتماعی و اکولوژیکی هستند که مهمترین اثر فضای سبز در شهرها، کارکردهای محیطزیستی، یا بازدهی اکولوژیکی آنهاست که شهرها را برای زیستن مساعد می سازد و با آثار مخرب گسترش صنعت و حمل و نقل مقابله می کند. با توجه به این اثرهای حیاتی، فضای سبز شهری باید از نظر کمی و کیفی متناسب با حجم فیزیکی شهر (راه ها و ساختمان ها) و نیازهای جامعه (گذران اوقات فراغت و نیازهای بهداشتی) تامین شود، تا بتواند به عنوان فضای سبز فعال، بازدهی محیطزیستی مستمری داشته باشد. بنابراین برنامه ریزی جهت توسعه فضای سبز شهری برای پایدار ماندن باید با توجه به ویژگی های اقلیمی محل و نظر مردم بومی لحاظ شود. در پژوهش حاضر با استفاده از روش توصیفی اسنادی فرآیند برنامه ریزی فضای سبز و وضعیت فضای سبز و روند برنامه ریزی در منطقه 22 شهرداری تهران بررسی می گردد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی فضای سبز، اصول آمایش شهری، توسعه شهری، منطقه 22 شهرداری تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/732904>

